

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

YVESA BOTA,

predstavljeni 3. aprila 2008 ¹

1. V tej zadevi bi morale Sodišče podati dodatna pojasnila glede pravic pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči.

Athinaiki Techniki AE³ to analizo izpodbija v okviru te pritožbe.

2. Gre za vprašanje, ali odločitev Komisije Evropskih skupnosti o ustavitvi postopka s pritožbo, v kateri se zatrjuje obstoj pomoči, ki ni združljiva s Pogodbo ES, ker pritožba ne vsebuje zadostnih elementov niti za to, da bi se lahko sprejelo stališče o obstoju te pomoči ali njeni združljivosti s skupnim trgov, niti za to, da bi se lahko začel formalni postopek preiskave, pomeni odločitev, ki bi bila lahko predmet tožbe pritožnika.

4. V teh sklepnih predlogih bom razložil, da je pritožba, ki jo je vložila družba Athinaiki Techniki, po mojem mnenju utemeljena in da je taka ustavitev postopka s pritožbo v zvezi z domnevno državno pomočjo gotovo izpodbojni akt.

3. Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti je v sklepu z dne 26. septembra 2006 v zadevi Athinaiki Techniki proti Komisiji² v skladu s stališčem Komisije razsodilo, da takšen ukrep ustavitve postopka ni odločba, in je tožbo zoper ta ukrep zavrglo kot nedopustno.

5. Ob preizkusu drugega tožbenega razloga, na katerega se sklicuje Komisija za utemeljitev svojega ugovora nedopustnosti ničnostne tožbe zaradi nepravočasne vložitve, bom prav tako preučil določbe Poslovnika Sodišča prve stopnje, ki predvidevajo možnost vložitve zadeve na to sodišče s pošiljanjem vloge po telefaksu, in podrobno pojasnil obseg pogoja glede istovetnosti vloge, poslana po telefaksu, z izvirnikom, ki mora biti vložen v sodnem tajništvu v desetih dneh.

1 – Jezik izvirnika: francoščina.

2 – T-94/05, neobjavljen v ZOdl., v nadaljevanju: izpodbijani sklep.

3 – V nadaljevanju: Athinaiki Techniki ali pritožnica.

I – Pravni okvir glede državnih pomoči

načeloma prepovedana, razen če ne gre izjeme, naštete v odstavkih 2 in 3 tega člena⁵.

6. Po vrsti bom predstavil upoštevne določbe Pogodbe, določbe Uredbe (ES) št. 659/1999⁴, ki je kodificirala prakso glede pooblastil, ki jih Pogodba daje Komisiji, in glavne smernice sodne prakse v zvezi z, na eni strani, obveznostmi Komisije, ko prejme pritožbo v zvezi z nacionalnimi ukrepi, ki naj bi bili državne pomoči v nasprotju s Pogodbo, in, na drugi strani, s pravicami pritožnikov.

8. Pogodba je za zagotovitev izvajanja teh določb in za uskladitev pravice posredovanja držav članic z zagotavljanjem neizkrivljene konkurence v Evropski uniji predvidela postopek nadzora in predhodne odobritve državnih pomoči, v katerem ima osrednjo vlogo Komisija.

9. Tako mora Komisija v skladu s členom 88(1) ES v sodelovanju z državami članicami redno preverjati vse sisteme pomoči, ki obstajajo v teh državah, in tem predlagati ustrezne ukrepe, ki so potrebni za postopen razvoj ali delovanje skupnega trga.

A – Pogodba

7. Na podlagi člena 87 ES je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršnakoli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco v Skupnosti,

10. Komisija ima v skladu s členom 88(2), prvi pododstavek, ES prav tako nalogo, da presodi združljivost pomoči s členom 87 ES in v primeru nezdržljivosti pomoči odloči, da

4 – Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

5 – V členu 87(2) ES so navedene pomoči, ki so popolnoma združljive s skupnim trgom. Gre za pomoči socialnega značaja, ki so dodeljene posameznim potrošnikom, pod pogojem, da so dodeljene brez diskriminacije glede na poreklo zadevnih proizvodov, za pomoči za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, in za pomoči, dodeljene gospodarstvu nekaterih območij Zvezne republike Nemčije, ki jih je prizadela delitev Nemčije. V členu 87(3) pa so navedene pomoči, ki se lahko štejejo kot združljive s skupnim trgom. Gre zlasti za pomoči za pospeševanje gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika, in za pomoči za pospeševanje izvedbe pomembnega projekta skupnega evropskega interesa.

mora zadevna država članica takšno pomoč odpraviti. V členu 88(2), prvi pododstavek, ES je namreč določeno, da „[č]e Komisija po tem, ko je pozvala zadevne stranke k predložitvi pripomb, ugotovi, da pomoč, ki jo je dodelila država članica, ali pomoč iz državnih sredstev ni združljiva s skupnim trgov glede na člen 87 ES, ali če se takšna pomoč zlorablja, odloči, da mora zadevna država članica takšno pomoč odpraviti ali spremeniti v roku, ki ji ga določi“.

11. Nazadnje, člen 88(3) ES državam članicam nalaga, da morajo Komisijo obvestiti o načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči, in jim prepoveduje izvajanje takih načrtov, dokler ni sprejeta odločitev v skladu s členom 88(2), prvi pododstavek, ES.

12. Za postopek preiskave iz člena 88 ES se je štelo, da je lahko sestavljen iz dveh faz, in sicer iz začetne preiskave in, odvisno od primera, če Komisija dvomi o združljivosti načrtovane pomoči s skupnim trgov ali celo meni, da je ta pomoč z njim nezdružljiva, iz bolj poglobljene preiskave, ki Komisiji omogoča, da se v celoti seznanijo z vsemi podatki zadeve. Zato mora Komisija v skladu s členom 88(2) ES pozvati zadevne stranke, naj predložijo pripombe.⁶

6 – Sodba z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France (C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točki 36 in 38).

B – Uredba št. 659/1999

13. Uredba št. 659/1999 je kodificirala prakso izvajanja pooblastil Komisije, ki jih ima ta na podlagi člena 88 ES. Iz druge uvodne izjave te uredbe izhaja, da je bila ta pripravljena v skladu s sodno prakso Sodišča.

14. V skladu s to uredbo mora zadevna država članica vsak načrt za dodelitev nove pomoči načeloma priglasiti Komisiji in ji mora predložiti vse potrebne podatke, da lahko Komisija odloči o tem načrtu.⁷

15. Različne odločbe, ki jih lahko sprejme Komisija, so našteje v členih 4 in 7 navedene uredbe.

16. V členu 4 Uredbe št. 659/1999 so navedene odločbe, ki so lahko sprejete v fazi „predhodne preučitve“ priglasitve. Komisija ima tako tri možnosti. Lahko odloči, da priglašeni ukrep ni državna pomoč, ali da je pomoč, združljiva s skupnim trgov (odločba o nenasprotovanju), ali pa, da obstajajo dvomi glede združljivosti priglašene ukrepa z navedenim trgov, in začne formalni

7 – Člen 2.

postopek preiskave (odločba o začetku formalnega postopka preiskave).

navedene uredbe sprejeti odločbo, v kateri ugotovi bodisi da priglašeni ukrep ni pomoč, bodisi da je ta ukrep pomoč, ki je združljiva s skupnim trgovom, ali da gre za pomoč, ki z njim ni združljiva.

17. Te odločbe morajo biti sprejete v dveh mesecih od prigrasitve načrta, če se za to prigrasitev šteje, da je popolna. Če Komisija meni, da prigrasitev ni popolna, lahko od zadevne države članice zahteva vse potrebne dodatne podatke.⁸

18. Če je Komisija odločila, da bo začela formalni postopek preiskave, člen 6 Uredbe št. 659/1999 določa, naj povabi zadevne države članice in druge zainteresirane stranke, da predložijo pripombe v roku, ki ga za to določi.

19. „Zainteresirane stranke“ so opredeljene v členu 1(h) te uredbe kot „kater[a] koli držav[a] članic[a] ali oseb[a], podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičen[ec] pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja“.

20. Komisija mora na podlagi formalnega postopka preiskave v skladu s členom 7

21. Uredba št. 659/1999 v členih od 10 do 15 prav tako določa postopek, ki ga mora izvesti Komisija v primeru nezakonite pomoči. Pomoč je nezakonita, če jo zadevna država članica izvaja brez predhodne prigrasitve Komisiji ob kršitvi določb člena 88(3) ES⁹.

22. V členu 10(1) te uredbe je določeno:

„Če ima Komisija podatke iz katerega koli vira o domnevni nezakoniti pomoči, te podatke brez odlašanja preveri.“

8 – Člen 5(1) Uredbe št. 659/1999.

9 – Člen 1(f) Uredbe št. 659/1999.

23. V členu 13(1) navedene uredbe je določeno: z vsebino predloženih podatkov, pošlje izvod odločbe zainteresirani stranki.“

„Pregled morebitne nezakonite pomoči se zaključi z odločbo na podlagi člena 4 [...] V primeru odločbe o začetku formalnega postopka preiskave se postopek zaključi z odločbo na podlagi člena 7. [...]“

24. Člen 20 Uredbe št. 659/1999 se posebej nanaša na pravice zainteresiranih strank. V odstavku 1 tega člena je opozorjeno, da lahko vsaka zainteresirana stranka po odločbi Komisije o začetku formalnega postopka preiskave predloži pripombe. Nato je dodano, da vsaka zainteresirana stranka, ki je takšne pripombe predložila, in vsak upravičenec individualne pomoči prejmeta izvod odločbe, ki jo ob koncu tega postopka sprejme Komisija.

25. Člen 20(2) te uredbe je v središču tega spora. V njem je navedeno:

„Vsaka zainteresirana stranka lahko obvesti Komisijo o domnevni nezakoniti pomoči in o domnevni zlorabi pomoči. Če Komisija meni, da na podlagi podatkov, ki jih ima, ni zadostnih razlogov, da bi zavzela stališče o zadevi, o tem obvesti zainteresirano stranko. Če Komisija sprejme odločbo o zadevi v zvezi

26. Člen 20(3) navedene uredbe nato določa, da lahko vsaka zainteresirana stranka na svojo zahtevo dobi izvod katerekoli odločbe, sprejete na podlagi členov 4 in 7 Uredbe.

27. Poleg tega so v skladu s členom 25 Uredbe št. 659/1999 odločbe, sprejete na podlagi le-te, naslovljene na zadevno državo članico.

C – Sodna praksa v zvezi z obveznostmi Komisije ob prejemu pritožbe glede domnevne državne pomoči in s pravicami pritožnikov

28. Sodna praksa je takrat, ko Uredba št. 659/1999 še ni bila sprejeta oziroma ni veljala, obveznosti Komisije ob prejemu pritožbe glede nacionalnega ukrepa kot državne pomoči, ki je v nasprotju s Pogodbo, in pravice pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči obravnavala na podlagi členov 87 ES in 88 ES.

29. Ta uredba, ki je bila sprejeta za izvedbo teh členov Pogodbe, je torej zato, ker naj ne bi zmanjševala obsega navedenih členov¹⁰ in ker s kodifikacijo povzema obstoječo sodno prakso, upoštevna za razlago njenih določb.

1. Obveznosti Komisije

30. Obveznosti Komisije ob prejemu pritožbe glede domnevne državne pomoči so utemeljene z naslednjima elementoma. Te obveznosti izhajajo, na eni strani, iz dejstva, da ima ta institucija, če izvzamemo pooblastila Svetu Evropske unije na podlagi člena 88(2), tretji pododstavek, ES, izključno pristojnost glede presoje združljivosti pomoči s Pogodbo. Na drugi strani pa te temeljijo na načelni prepovedi državnih pomoči. Komisija mora na podlagi te izključne pristojnosti in te načelne prepovedi skrbeti, da se ne dodeli ali ohrani nobena pomoč, ki je v nasprotju s Pogodbo.¹¹

31. Kadar je Komisija prejela pritožbo, je sodna praksa v zvezi s tem sklepala na obrav-

navanje pritožbe z vsebinskega in s časovnega vidika, kot je prikazano v nadaljevanju.

32. Komisija mora z vsebinskega vidika najprej opraviti skrben in nepristranski preizkus pritožbe¹². Ta dolžnost skrbnega ravnanja gre lahko tako daleč, da mora Komisija preizkusiti dejanske in pravne elemente, na katere se pritožnik ni izrecno skliceval.¹³

33. Po drugi strani pa Komisiji v tej fazi postopka ni treba zaslišati pritožnika ali drugih „zainteresiranih oseb“ v smislu člena 88(2) ES. To obveznost ima le v okviru formalnega postopka preiskave.¹⁴

34. Dalje, če Komisija odloči, da ukrep, naveden v pritožbi, ni pomoč, mora zadostno obrazložiti, zakaj dejanski in pravni elementi, navedeni v pritožbi, niso zadostovali za dokaz obstoja take pomoči¹⁵. Logično bi morala veljati ista zahteva za obrazložitev,

10 – Glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji (C-182/03 in C-217/03, ZOdl., str. I-5479, točka 72).

11 – Sodba z dne 15. julija 1964 v zadevi Costa (6/64, Recueil, str. 1141, 1162) in zgoraj navedena sodba Belgija in Forum 187 proti Komisiji, točki 73 in 74.

12 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 62.

13 – Prav tam.

14 – Sodba z dne 13. decembra 2005 v zadevi Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, ZOdl., str. I-10737, točka 34, in navedena sodna praksa).

15 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 64.

če bi Komisija odločila, da je sporni ukrep pomoč, ki je združljiva s skupnim trgovom. 2. Pravice pritožnika

35. Poleg tega, če je bila Komisija v fazi predhodne preiskave prepričana, da je sporni ukrep pomoč, ki ni združljiva s skupnim trgovom, ali če je imela resne težave pri odločanju o združljivosti te pomoči z navedenim trgovom, mora začeti formalni postopek preiskave, kot na primer, če ji zadevni ukrep prihlasi zadevna država članica.¹⁶

36. S časovnega vidika je Sodišče prve stopnje prav tako na podlagi izključne pristojnosti Komisije in načelne prepovedi državnih pomoči sklepal, da ta institucija, ko prejme pritožbo, ne more neomejeno podaljševati predhodnega preizkusa državnih ukrepov, ki so sporni v pritožbi. Sodišče prve stopnje meni, da mora ta predhodni preizkus izvesti v razumnem roku.¹⁷

37. Razumnost tega roka je treba presoјati glede na okoliščine vsake zadeve, zlasti glede na njen okvir in zapletenost ter različne faze postopka.¹⁸

38. Sodna praksa na področju pravic pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči temelji na predpostavki, da so naslovniki odločb, ki jih sprejme Komisija v tem okviru, države članice, in to tudi če so te odločbe sprejete na podlagi pritožbe, v kateri je ukrep opredeljen kot pomoč, ki je v nasprotju s Pogodbo.¹⁹

39. Prav tako je treba opozoriti, da v skladu s členom 230, četrty odstavek, ES fizične ali pravne osebe lahko sprožijo postopek zoper odločbe, ki so naslovljene na drugo osebo, le če jih te odločbe neposredno in posamično zadevajo.

40. Pravice pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči, kot jih je določila sodna praksa, so, na eni strani, odvisne od vprašanja, ali so ti pritožniki „zadevne stranke“ v smislu člena 88(2) ES, in, na drugi strani, od predmeta njihove tožbe.

41. Najprej, pojem „zadevne stranke“ v smislu te določbe je bil opredeljen široko in se je nanašal na osebe, podjetja ali

¹⁶ – Prav tam, točka 39.

¹⁷ – Sodba z dne 10. maja 2006 v zadevi Air One proti Komisiji (T-395/04, ZOdl., str. II-1343, točka 61).

¹⁸ – Prav tam.

¹⁹ – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 45.

podjetniška združenja, na katerih interese bi lahko vplivala dodelitev pomoči, torej zlasti konkurenčna podjetja upravičencev do te pomoči in poklicna združenja²⁰. Ta opredelitev je bila povzeta v členu 1(h) Uredbe št. 659/1999.

42. Iz tega izhaja, da je lahko vsako podjetje s sklicevanjem na konkurenčno razmerje, celo morebitno, „zadevna stranka“ v smislu člena 88(2) ES.

43. Dalje, pravica do pritožbe teh zadevnih strank temelji na procesnih pravicah, ki jih imajo na podlagi te določbe. V skladu s to določbo mora Komisija, kadar začne formalni postopek preiskave in samo v tej fazi, sprejeti njihove pripombe²¹.

44. Sodna praksa je na podlagi tega sklepala, da je takrat, kadar Komisija, ne da bi začela ta postopek, meni, da ukrep, ki ga je naznanil pritožnik, ni državna pomoč ali je pomoč, ki je združljiva s skupnim trgov, ta pritožnik, če je „zadevna stranka“ v smislu člena 88(2) ES, upravičen izpodbijati to odločbo pred sodiščem Skupnosti²².

45. Vendar je Sodišče pojasnilo, da je predmet te tožbe lahko le varstvo procesnih pravic iz te določbe, to pomeni, da je treba izpodbijati neobstoj začetka formalnega postopka preiskave²³.

46. Iz tega izhaja, da je mogoče na podlagi opredelitve pritožnika kot „zadevno stranko“ v smislu člena 88(2) ES ugotoviti, da ga izpodbijana odločba neposredno in posamično zadeva v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, če izpodbija neobstoj začetka formalnega postopka preiskave.

47. Po drugi strani, če pritožnik izpodbija utemeljenost odločbe o presoji pomoči kot take ali če izpodbija odločbo, sprejeto na koncu formalnega postopka preiskave, je v istem položaju kot vsak posameznik, ki namerava izpodbijati odločbo, ki ni naslovljena nanj. Dopustnost njegove tožbe je torej pogojena s tem, da dokaže, da ga navedena odločba zadeva v smislu sodne prakse, uveljavljene od sodbe v zadevi Plaumann proti Komisiji²⁴, in sicer da ta odločba vpliva nanj zaradi določenih, njemu lastnih značil-

20 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 36, in navedena sodna praksa.

21 – Prav tam, točka 34, in navedena sodna praksa.

22 – Zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 40, in Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 35.

23 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 35.

24 – Sodba z dne 15. julija 1963 (25/62, Recueil, str. 197).

nosti ali dejanskega položaja, ki ga razlikuje od vseh drugih oseb²⁵.

ta ni sprejela odločbe na podlagi njegove pritožbe.²⁸

48. Sodna praksa je potrdila da bi lahko šlo za tak primer, če je položaj pritožnika na trgu bistveno prizadela pomoč, ki je predmet zadevne odločbe.²⁶ Dejstvo, da je nekdo morebitni konkurent in je „zadevna stranka“ v smislu člena 88(2) ES, torej ne zadostuje za priznanje pravice za vložitev tožbe pri sodišču Skupnosti za izpodbijanje utemeljenosti odločbe o presoji državne pomoči kot take.²⁷

50. Sodišče prve stopnje ni upoštevalo trditve Komisije, da bi morala družba Air One dokazati, da naj bi bil njen konkurenčni položaj bistveno prizadet z ukrepom, na katerega se nanaša njena pritožba.

49. Nazadnje, Sodišče prve stopnje je v zgoraj navedeni sodbi Air One proti Komisiji razširilo pravice pritožnika kot „zadevne stranke“ v smislu člena 88(2) ES na tožbo na podlagi člena 232 ES, ko je razsodilo, da je dopustna tožba zaradi nedelovanja, ki jo je ta pritožnik vložil proti Komisiji, ker

51. Dopustnost tožbe zaradi nedelovanja, ki jo je vložila družba Air One, je Sodišče prve stopnje utemeljilo z dejstvom, da ima ta družba, kot konkurent upravičenca do spornih pomoči na letalskih progah v nekaterih italijanskih mestih, lastnosti „zadevne stranke“ v smislu člena 88(2) ES in naj bi bila zato upravičena izpodbijati odločbo, ki jo je sprejela Komisija brez začetka formalnega postopka preiskave, zato da bi bile zavarovane njene procesne pravice²⁹.

25 – Prav tam, str. 223. Glej tudi zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 37, in navedeno sodno prakso. V točkah od 104 do 112 sklepnih predlogov v združenih zadevah Nemčija in drugi proti Kronofrance, C-75/05 P in C-80/05 P, ki se trenutno obravnavata pred Sodiščem, se nisem strinjal s to omejitvijo pravice do tožbe zainteresiranih strank. Navedena omejitev je privedla do tega, da je obramba procesnih pravic sama sebi namen, medtem ko bi po mojem mnenju morala biti le ključ za dostop do sodišča Skupnosti za nadzor združljivosti inkriminiranega ukrepa z določbami Pogodbe na področju državnih pomoči.

26 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 37.

27 – Za nedavno uporabo glej sodbo z dne 22. novembra 2007 v zadevi Sniace proti Komisiji (C-260/05 P, ZOdl., str. I-10005, točki 53 in 54).

28 – Air One SpA (v nadaljevanju: Air One), letalski prevoznik, ki opravlja redne polete med italijanskimi mesti, je Komisiji z dopisom z dne 22. decembra 2003 posredoval pritožbo o pomočeh, ki naj bi jih italijanske oblasti nezakonito dodelile letalskemu prevozniku Ryanair. Po izmenjavi dopisov je Air One junija 2004 Komisijo uradno pozval, naj sprejme stališče o njegovi pritožbi. Air One je 5. oktobra 2004 vložil tožbo zaradi nedelovanja.

29 – Zgoraj navedena sodba Air One proti Komisiji, točki 30 in 34.

II – Dejansko stanje

52. Dejansko stanje spora je v izpodbijanem sklepu predstavljeno tako:

- „1 Helenski organi so oktobra 2001 začeli postopek oddaje javnega naročila za prenos 49 % kapitala igralnice Mont Parnès. Konkurala sta dva ponudnika, in sicer konzorcij Casino Attikis in Hyatt Consortium. Na podlagi domnevno nepravilnega postopka je bilo javno naročilo oddano Hyatt Consortium.
- 2 Član konzorcija Casino Attikis, Egnatia SA, ki ga je po združitvi nasledil [Athinaiki Techniki], je vložil pritožbe pri službah generalnega direktorata (GD) ‚Notranji trg‘ in GD ‚Konkurenca‘ Komisije. Prvi je bil pozvan, naj odloči o pravilnosti spornega postopka glede na pravo Skupnosti na področju javnih naročil, medtem ko je bila pri drugem vložena pritožba v zvezi z državno pomočjo, ki naj bi bila dodeljena Hyatt Consortium v okviru istega postopka.
- 3 GD ‚Konkurenca‘ je z dopisom z dne 15. julija 2003 opozoril [Athinaiki Techniki] na njegovo prakso odločanja, da odsvojitve javne dobrine v okviru postopka javnega razpisa ni pomenila državne pomoči, ker je ta postopek potekal pregledno in nediskriminatorno. Zato jo je ta GD obvestil, da o tej zadevi ne bo odločal, dokler ne bo GD ‚Notranji trg‘ opravil preizkusa postopka oddaje zadevnega javnega naročila.
- 4 Zastopnik [Athinaiki Techniki] je 28. avgusta 2003 po elektronski pošti v bistvu pojasnil, da se je pritožba v zvezi z obstojem državne pomoči nanašala na elemente, ki so drugačni kot v postopku oddaje javnega naročila, in da zato službam GD ‚Konkurenca‘ ni treba čakati na odločitve GD ‚Notranji trg‘.
- 5 Službe GD ‚Konkurenca‘ so v dopisu z dne 16. septembra 2003 ponovile besedilo dopisa z dne 15. julija 2003, s tem da so [Athinaiki Techniki] pozvale, naj jim posreduje dodatne podatke v zvezi z vsemi drugimi pomočmi, ki naj ne bi bile povezane z oddajo naročila igralnici.
- 6 Službe GD ‚Notranji trg‘ so z dopisoma z dne 22. januarja in 4. avgusta 2004 [Athinaiki Techniki] obvestile, da ne nameravajo nadaljevati preiskave obeh pritožb, ki sta bili naslovljeni nanje.

7 GD ‚Konkurenca‘ je z dopisom z dne 2. decembra 2004 [...] [Athinaiki Techniki] obvestil, da jo je Komisija z dopisom z dne 16. septembra 2003 obvestila, da ‚na podlagi podatkov, ki jih [je] im[ela], ni [bilo] zadostnih razlogov za nadaljevanje preiskave v tej zadevi‘. V dopisu [z dne 2. decembra 2004] je prav tako pojasnil, da ‚je Komisija zato, ker ni imela dodatnih podatkov, ki bi upravičili izvedbo preiskave, 2. junija 2004 ustavila upravni postopek.“

je prav tako sklicevala na neobstoje obrazložitve v okviru obeh tožbenih razlogov.

55. Sodni tajnik Sodišča prve stopnje je z dopisom z dne 1. marca 2005 Athinaiki Techniki obvestil, da je ugotovil, da različica tožbe, poslana po telefaksu 11. februarja 2005, ni bila popolnoma enak prepis podpisanega izvirnika, vloženega 18. februarja 2005, in da je zato datum, ki ga je treba upoštevati za vložitev tega dokumenta, datum vložitve tega izvirnika.

III – Tožba pri Sodišču prve stopnje in izpodbijani sklep

53. Athinaiki Techniki je v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 11. februarja 2005 po telefaksu poslala prepis tožbe. Podpisan izvornik tožbe je bil v navedenem sodnem tajništvu vložen 18. februarja 2005.

56. Zastopnik Athinaiki Techniki je v dopisu z dne 16. marca 2005 sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje pojasnil, da je bila pri pošiljanju tožbe po telefaksu zadnja stran poškodovana, tako da jo je moral nadomestiti, pri čemer ni spreminjal njene vsebine.

57. Komisija je z ločenim aktom, vpisanim v sodnem tajništvu 21. aprila 2005, na podlagi člena 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje vložila ugovor nedopustnosti.

54. Athinaiki Techniki je v tej tožbi predlagala razglasitev ničnosti odločbe Komisije o ustavitvi postopka s pritožbo in naložitev stroškov Komisiji. V utemeljitev tožbe je navajala dva tožbena razloga v zvezi s kršitvijo, prvič, obveznosti Komisije, da začne formalni postopek preiskave, in, drugič, določb člena 87(1) ES. Athinaiki Techniki se

58. Sodišče prve stopnje je s sklepom z dne 8. septembra 2005 sprejelo predlog za intervencijo Athens Resort Casino AE Symmetochon³⁰ v podporo predlogom Komisije.

30 – V nadaljevanju: Athens Resort Casino.

59. Komisija je v utemeljitev svojega ugovora nedopustnosti navedla dva razloga, ki sta se nanašala na prepozno vložitev tožbe in na neizpodbojnost dopisa z dne 2. decembra 2004 ter neobstoj odločbe.

60. Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu preučilo le drugi razlog. Ugotovilo je, da je ta utemeljen iz naslednjih razlogov.

61. Sodišče prve stopnje se je sklicevalo na člen 20(2), prvi in drugi stavek, Uredbe št. 659/1999. Opozorilo je, da so v skladu z ustaljeno sodno prakso akti ali odločbe, ki bi lahko bili predmet ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, zgolj ukrepi, ki imajo obvezne pravne učinke, s katerimi so lahko prizadeti interesi tožeče stranke, s tem da bistveno spreminjajo njen pravni položaj.

62. Navedlo je, da so na podlagi člena 25 te uredbe odločbe, ki jih sprejme Komisija na področju državnih pomoči, naslovljene na države članice, tudi če so sprejete na podlagi pritožbe o pomoči, ki je domnevno v nasprotju s Pogodbo, in da mora biti, odvisno od primera, predmet ničnostne tožbe odločba, naslovljena na državo članico, in ne dopis pritožniku.

63. Nato je Sodišče prve stopnje razsodilo:

„29 V obravnavani zadevi je bila v dopisu, naslovljenem samo na Athinaïki Techniki, ta na podlagi člena 20 Uredbe št. 659/1999 obveščena, da je Komisija na podlagi podatkov, ki jih je imela, menila, da ni bilo zadostnih razlogov za odločanje o primeru, ki ji je bil predložen v pritožbi. Komisija je v [tem dopisu] tudi navedla, da je zato, ker ni prejela dodatnih podatkov, ki bi upravičili nadaljevanje preiskave, 2. junija 2004 ustavila upravni postopek v zvezi s pritožbo Athinaïki Techniki. Komisija torej ni sprejela končnega stališča glede opredelitve ukrepa, ki je bil predmet pritožbe Athinaïki Techniki, in glede njegove združljivosti s skupnim trgom.“

30 Iz tega izhaja, da izpodbijani dopis ni odločba v smislu člena 25 Uredbe št. 659/1999 in da nima pravnega učinka. Zoper ta dopis zato ni mogoče vložiti tožbe na podlagi člena 230 ES.“

64. Sodišče prve stopnje je nato zavrnilo trditev Athinaïki Techniki, da naj bi neizpodbojnost dopisa, s katerim je bila zavrnjena pritožba, upravičencu preprečila dostop do

pravnega varstva Skupnosti. Navedlo je, da pritožnik lahko predloži dodatne podatke za utemeljitev svoje pritožbe in če bi bili ti podatki zadostni, bi morala tako Komisija sprejeti stališče o zadevnem ukrepu z aktom, zoper katerega bi bilo mogoče vložiti tožbo. Na drugi strani je zatrjevalo, da lahko pritožnik prav tako vloži tožbo zaradi nedelovanja na podlagi člena 232, tretji odstavek, ES.

IV – Pritožba

A – Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

65. Nazadnje je odgovorilo na trditev, da dopis o ustavitvi postopka s pritožbo, izdan v postopku v skladu s členoma 81 ES in 82 ES, nima značilnosti odločbe. Navedlo je, da Uredba št. 659/1999 v nasprotju s predpisi, ki urejajo ta postopek, pritožnikom ni priznala nobene procesne pravice pred začetkom formalnega postopka preiskave.

67. Athinaiki Techniki je zoper izpodbijani sklep vložila pritožbo z dne 18. decembra 2006, ki je bila v sodnem tajništvu vložena 21. decembra 2006.

68. Komisija in Athens Resort Casino, inter-venient, sta odgovora na pritožbo vložila 5. februarja in 15. marca 2007.

69. Nobena stranka ni zahtevala obravnave.

70. Sodišče je z dopisi z dne 15. oktobra 2007 pozvalo stranke, naj predložijo pisna stališča glede upoštevnosti za rešitev spora:

66. Sodišče prve stopnje je tožbo zavrnilo kot nedopustno in Athinaiki Techniki naložilo plačilo stroškov.

– načel, ki izhajajo iz zgoraj navedene sodbe Komisija proti Sytraval in Brink's France;

- predpisov, ki se uporabljajo v primeru zavrnitve pritožbe v okviru postopkov v skladu s členoma 81 ES in 82 ES ter na področju protidampinških postopkov.
75. Navaja, da Komisija na področju državnih pomoči sprejme odločbo, kadar zavzame končno in obrazloženo stališče glede opredelitve spornega ukrepa.

71. Pritožnica, Komisija in Athens Resort Casino so Sodišču svoje odgovore posredovali 21., 5. in 20. novembra 2007.

76. Athinaiki Techniki glede dokončnosti ustavitve postopka s pritožbo meni, da na to ne vpliva možnost pritožnika, da predloži nove dokaze.

72. Pritožnica Sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep razveljavi, ugotovi njenim predlogom, predstavljenim na prvi stopnji, in naloži plačilo stroškov Komisiji ter intervenientu.

77. Glede obrazložitve pritožnica navaja, da je treba sporno ustavitev postopka postaviti v njen okvir. V obravnavanem primeru naj bi Komisija ustavila postopek s pritožbo na podlagi razlogovanja, da pri oddaji javnega naročila ni bila dodeljena nobena državna pomoč, ker je bil zadevni postopek oddaje zadevnega javnega naročila pregleden in nediskriminatoren. Kratkobesednost Komisije v dopisu z dne 2. decembra 2004 naj bi bila zato namerna, ker bi bilo, če bi v njem podala to obrazložitev, očitno, da ima ustavitev postopka s pritožbo naravo odločbe. Analiza Sodišča prve stopnje naj bi bila zato le formalistična, ker se navezuje na besedilo navedenega dopisa, ne da bi upoštevala njegov obseg in okvir zadeve.

73. Komisija in Athens Resort Casino predlagata zavrnitev pritožbe kot neutemeljene in naložitev plačila stroškov pritožnici.

B – *Pritožbeni razlogi in trditve strank*

74. Pritožnica navaja, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, ko je v točkah 29 in 30 izpodbijanega sklepa razsodilo, da ustavitev postopka s pritožbo s strani Komisije ne pomeni odločbe.

78. Komisija prereka te trditve. Meni, da je v dopisu z dne 2. decembra 2004 le podatek, sporočen Athinaiki Techniki na podlagi člena 20 Uredbe št. 659/1999. Navaja, da je bil ta podatek predviden zato, da se ne bi sprožil

mehanizem odločanja brez vsakega resnega in podrobnega dokaza.

79. Komisija poleg tega navaja, da so na podlagi člena 25 Uredbe št. 659/1999 naslovniki odločb na področju državnih pomoči države članice in da so te odločbe tiste, ki jih, odvisno od primera, lahko izpodbijajo „zadevne stranke“ v smislu člena 88(2) ES, ne pa dopis, s katerim so obveščene o njihovi vsebini.

80. Komisija prav tako navaja, da razlikovanje med akti, ki imajo naravo odločbe, in informativnimi dopisi izhaja tudi iz sodne prakse na področju državnih pomoči in konkurence.

81. Poleg tega poudarja, da je dopis z dne 2. decembra 2004 podpisal uradnik institucije in ne eden izmed njenih članov in da v navedenem dopisu niso navedeni razlogi za ustavitve postopka s pritožbo.

82. Po mnenju Komisije naj bi bile trditve pritožnice v bistvu namenjene temu, da bi dokazale, da zadevna država članica ni spoštovala pravil, ki veljajo na področju javnih naročil, tožba pa naj bi bila vložena zato, ker posameznik nima možnosti, da bi izpodbijal zavrnitev vložitve tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti proti državi članici.

83. Athens Resort Casino tudi meni, da dopis z dne 2. decembra 2004 ni izpodbojni akt, in to zaradi istih razlogov, kot jih je navedla Komisija.

84. Poleg tega navaja, da je tožba Athinaiki Techniki pri Sodišču prve stopnje nedopustna, ker je sodno tajništvo njen izvirnik prejelo šele 18. februarja 2005.

85. Vse stranke so v odgovoru na vprašanje Sodišča navedle, da so načela iz zgoraj navedene sodbe Komisija proti Sytraval in Brink's France upoštevna za ta spor.

86. Pritožnica je dodala, da bi jo bilo treba v skladu s temi načeli šteti kot „zadevno stranko“ v smislu člena 88(2) ES in da je neposredno in posamično prizadeta, ker je njen položaj na trgu bistveno prizadet zaradi pomoči, navedene v njeni pritožbi.

87. Navedla je tudi, da ima pritožnik v primeru ustavitve postopka s pritožbo v okviru postopka v skladu s členoma 81 ES in 82 ES ter na področju protidampnških

postopkov pravico pridobiti obrazloženo odločbo. Pritožnica je menila, da bi morala taka pravica obstajati *a fortiori* na področju državnih pomoči, ker ima Komisija na tem področju izključno pristojnost in ker začetek formalnega postopka preiskave ni odvisen od presoje po načelu oportunitete.

členov 81 ES in 82 ES kot odločbe sklepala iz uredb, ki kodificirajo postopek na tem področju.³⁴ Navajala je, da v Uredbi št. 659/1999 ni primerljivih določb. Opozorila je, da ta uredba ne določa položaja pritožnikov, določa pa, da so vse odločbe naslovljene na državo članico, iz katere izvira zadevni ukrep.

88. Komisija je na podlagi načel iz zgoraj navedene sodbe Komisija proti Sytraval in Brink's France sklepala, da pri ustavitvi postopka s pritožbo ne gre za odločbo.

91. Komisija je navedla, da njena analiza velja tudi za pravila, ki se uporabljajo na področju protidampinških postopkov.

89. Prav tako je menila, da pravic pritožnikov v okviru postopka v skladu s členoma 81 ES in 82 ES ter na področju protidampinških postopkov ni mogoče prenesti v okvir postopka nadzora državnih pomoči, ker ima vsako področje svoja pravila. V zvezi s tem se je sklicevala na sodbo z dne 22. februarja 2005 v zadevi Komisija proti max.mobil³¹, v kateri je Sodišče razsodilo, da pravice, ki jih pritožniku priznava Uredba Sveta št. 17³², niso veljale za člen 86 ES³³.

92. Athens Resort Casino je posredoval iste odgovore kot Komisija.

90. Komisija je poudarila, da je sodna praksa na opredelitev zavrnitve pritožb v okviru

34 – Navaja člen 6 Uredbe Komisije (ES) št. 2842/98 z dne 22. decembra 1998 o zaslišanju pogodbenic v nekaterih postopkih na podlagi člena [81] in [82] Pogodbe ES (UL L 354, str. 18). Poudarja, da so sedaj te pravice določene v členu 7 Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe ES (UL L 123, str. 18), v katerem je določeno:

„1. Kadar Komisija meni, da na podlagi informacij, s katerimi razpolaga, ni zadostne podlage za ukrepanje na podlagi pritožbe, pritožniku sporoči svoje razloge in določi rok, v katerem pritožnik lahko pisno sporoči svoje mnenje. Komisija ni [zavezana] upoštevati nobenih dodatnih pisnih vlog, prejetih po preteku tega roka.

2. Če pritožnik sporoči svoje mnenje v roku, ki ga je določila Komisija, in če pisne vloge pritožnika nimajo za posledico različne presoje pritožbe, Komisija z odločbo zavrne pritožbo.

3. Če pritožnik ne sporoči svojega mnenja v roku, ki ga je določila Komisija, se šteje, da je bila pritožba umaknjena.“

31 – C-141/02 P, ZOdl., str. I-1283, točke od 69 do 72.

32 – Uredba št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prva uredba o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe, (UL 1962, 13, str. 204).

33 – Zgoraj navedena sodba Komisija proti max.mobil, točka 71.

C – *Presoja*

1. Člen 20 Uredbe št. 659/1999 in druge njene upoštevne določbe

93. Najprej je treba navesti, da je pritožnica, v nasprotju s tem, kar izhaja iz izpodbijanega sklepa, na Sodišče prve stopnje vložila predlog za razglasitev ničnosti ustavitve postopka s pritožbo s strani Komisije in ne dopisa z dne 2. decembra 2004, s katerim jo je le obvestila o ustavitvi.

94. Ničnostna tožba, ki jo je pritožnica vložila na Sodišče prve stopnje, se torej ne nanaša na dopis z dne 2. decembra 2004 kot tak, ki je dejansko le informativen, kot je poudarila Komisija, temveč na ustavitev postopka s pritožbo, ki se je zgodila 2. junija 2004.

95. Tako kot pritožnica menim, da ta ustavitev pomeni izpodbojni akt. To analizo bom utemeljil z naslednjimi tremi točkami, in sicer, na eni strani, z vsebino člena 20 Uredbe št. 659/1999 v povezavi z drugimi njenimi določbami, na drugi strani, z opredelitvijo pojma izpodbojnega akta v sodni praksi in, nazadnje, s sodno prakso v zvezi s pravicami pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči.

96. Naj opozorim, da je v členu 20(2) Uredbe 659/1999 določeno:

„Vsaka zainteresirana stranka lahko obvesti Komisijo o domnevni nezakoniti pomoči in o domnevni zlorabi pomoči. Če Komisija meni, da na podlagi podatkov, ki jih ima, ni zadostnih razlogov, da bi zavzela stališče o zadevi, o tem obvesti zainteresirano stranko. Če Komisija sprejme odločbo o zadevi v zvezi z vsebino predloženih podatkov, pošlje izvod odločbe zainteresirani stranki.“

97. Res je, da ta določba ne vsebuje istih izrazov kot določbe, ki veljajo za obravnavanje pritožbe na podlagi členov 81 ES in 82 ES, kot je člen 7 Uredbe št. 773/2004³⁵. Prav tako ni sporno, da v Uredbi št. 659/1999 niso določene posebne pravice pritožnikov kot take, ampak samo, če so ti zainteresirane stranke. Prav tako se zdi, da ni sporno, da pravil v zvezi s pravicami pritožnikov v

35 – Naj opozorim, da je v tej določbi izrecno določeno, da kadar Komisija meni, da na podlagi informacij, ki jih ima, ni zadostne podlage za ukrepanje na podlagi pritožbe, pritožniku sporoči svoje razloge in določi rok, v katerem pritožnik lahko pisno sporoči svoje mnenje. Dalje, če pritožnik sporoči svoje mnenje v roku, ki ga je določila Komisija, in če pisne vloge pritožnika nimajo za posledico drugačne presoje pritožbe, Komisija z odločbo zavrne pritožbo.

uredbah za izvedbo členov 81 ES in 82 ES, kot je Uredba št. 773/2004, ni mogoče prenesti kot takih v postopek nadzora državnih pomoči, ki je predmet posebne kodifikacije.

98. Zato menim, da to niso zadostni dokazi, da je treba člen 20(2) Uredbe št. 659/1999 nujno razlagati tako, da ustavitev postopka s pritožbo na področju državnih pomoči ni odločba in je treba o tem pritožniku le obvestiti, kot menita Komisija in intervenient.

99. Besedilo člena 20(2) te uredbe in neobstoj pravic pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči je treba po mojem mnenju razumeti glede na dejstvo, da je ta postopek, v nasprotju s tistim za izvedbo členov 81 ES in 82 ES, sestavljen iz dialoga med Komisijo in zadevno državo članico.

100. Kot sem navedel, celo kadar Komisija sprejme odločbo na podlagi pritožbe glede državne pomoči, ki ji ni bila priglašena, je naslovnik te odločbe država članica, ki jo zadeva ukrep iz pritožbe, in ne sam pritožnik.

101. Glede na te ugotovitve je torej mogoče člen 20(2), drugi stavek, Uredbe št. 659/1999 razumeti tako, da če Komisija meni, da na podlagi podatkov, ki jih ima, ni zadostnih razlogov za začetek formalnega postopka preiskave, mora o tem obvestiti pritožnika, tako da lahko ta, odvisno od primera, predloži dodatne dokaze. Dalje, kadar Komisija sprejme odločbo o ustavitvi postopka s pritožbo, mora v skladu s členom 20(2), tretji stavek, te uredbe s ciljem dobrega upravljanja prepis te odločbe poslati pritožniku, ker ta ni naslovnik te odločbe.

102. Poleg tega menim, da je taka razlaga člena 20(2) Uredbe št. 659/1999 skladna s prakso, ki jo je sprejela Komisija v tej zadevi.

103. Na podlagi dejanskega stanja, predstavljenega v izpodbijanem sklepu, je Komisija z dopisom z dne 16. septembra 2003 Athinaiki Techniki obvestila, da na podlagi podatkov, ki jih je imela, namreč ni imela zadostnih razlogov za nadaljevanje preiskave v tej zadevi, in je od nje zahtevala, naj ji posreduje dodatne podatke v zvezi z vsemi pomočmi, ki naj ne bi bile povezane z oddajo naročila igralnici. Nato je ob neobstoju teh elementov pritožnico z dopisom z dne 2. decembra 2004 obvestila, da je 2. junija 2004 zaradi neobstoja dodatnih podatkov, ki bi upravičili nadaljevanje preiskave, ustavila upravni postopek v tej zadevi.

104. V tej fazi analize menim, da bi bilo torej člen 20(2) Uredbe št. 659/1999 mogoče razlagati tako, da Komisija lahko ustavi postopek s pritožbo glede morebitno nezakonite pomoči, če nima zadostnih elementov, da bi lahko odločala. Vendar po mojem mnenju na podlagi besedila te določbe ni mogoče trditi, da je ta ustavev dejanje, ki nima narave odločbe.

105. Po drugi strani druge upoštevne določbe Uredbe št. 659/1999 bolj kažejo na to, da ima navedena ustavev značilnosti odločbe.

106. Tako na eni strani člen 10(1) te uredbe nalaga Komisiji, da mora brez odlašanja preveriti pritožbo o nezakoniti pomoči. Ta določba tako povzema sodno prakso, v skladu s katero mora Komisija skrbno in nepristransko preveriti pritožbo. Videli smo, da gre lahko ta obveznost tako daleč, da mora Komisija preučiti dejanske in pravne elemente, na katere se pritožnik ni izrecno skliceval.

107. Na drugi strani je v členu 13(1) navedene uredbe določeno, da se preizkus morebitno nezakonite pomoči konča z odločbo na podlagi člena 4(2), (3) ali (4) iste uredbe.

108. Res je, da ta člena ne določata primera ustavitve postopka s pritožbo. Ta neobstoja določbe v členu 4 Uredbe št. 659/1999 je povsem logičen glede na dejstvo, da so v tem členu naštetje odločbe, ki jih je mogoče sprejeti na podlagi priglasitve države članice. Namen priglasitve pomoči in postopka nadzora državnih pomoči, določenega v Uredbi št. 659/1999, je namreč omogočiti zadevni državi članici in zadevnim podjetjem, da izvejo, ali je nameravan ukrep združljiv s skupnim trgov ali ne in ali se lahko izvrši. Zato mora tej priglasitvi nujno slediti odločba Komisije, s katero je ugotovljeno, da priglašen ukrep bodisi ni pomoč bodisi je pomoč, združljiva s skupnim trgov, bodisi zbuja dvome glede te združljivosti in zahteva začetek formalnega postopka preiskave.

109. Komisija torej ne more ustaviti postopka, ki se je začel na podlagi priglasitve države članice. Če je ta nepopolna, člen 5 Uredbe št. 659/1999 določa, da mora Komisija od zadevne države članice zahtevati dodatne podatke, ki jih potrebuje, in če ti podatki niso predloženi, se šteje, da je navedena priglasitev preklicana.

110. Po drugi strani je pritožba glede morebitno nezakonite pomoči lahko predmet ustavitve postopka, če Komisija nima dokazov, potrebnih za sprejetje ene izmed odločb, naštetih v členu 4 Uredbe št. 659/1999, saj pritožnik ni v istem položaju kot država članica, ki je priglasila pomoč.

111. Čeprav primer ustavitve postopka s pritožbo ne izhaja iz člena 4 te uredbe, na katerega napotuje njen člen 13(1), še vedno ostaja dejstvo, da navedeni člen 4 in člen 10(1) Uredbe št. 659/1999 po mojem mnenju potrjujeta naravo ustavitve postopka kot odločbe, s tem ko določata, da mora biti vsaka pritožba predmet skrbnega pregleda in da je treba po njem izdati odločbo.

112. Menim, da to analizo potrjuje opredelitev pojma izpodbojnega akta v sodni praksi.

2. Pojem izpodbojnega akta v sodni praksi

113. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da so akti ali odločbe, ki bi lahko bile predmet ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, zgolj ukrepi, ki imajo obvezne pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožečih strank.³⁶

114. Prav tako ni sporno, da se je treba za ugotovitev, ali neki akt ustvarja take učinke, navezati na njegovo vsebino³⁷.

115. Sodišče je v sodbi z dne 16. junija 1994 v zadevi SFEI in drugi proti Komisiji³⁸ presodilo, da je ustavev postopka s pritožbo na podlagi člena 82 ES izpodbojni akt zaradi naslednjih razlogov. Najprej, institucija, ki je pristojna za ugotavljanje kršitve in njeno sankcioniranje in na katero lahko posamezniki vložijo pritožbo, kot na primer Komisija na področju konkurenčnega prava, nujno sprejme akt, ki povzroči pravne učinke, kadar konča preiskavo, ki jo je uvedla na podlagi te pritožbe. Dalje, ustavev postopka s pritožbo naj ne bi bil predhoden ali pripravljen akt. Drugače kot obvestilo, ki je namenjeno temu, da se zadevna podjetja obvesti o možnosti navedbe njihovega stališča glede očitkov Komisije in iz katerega ne izhaja njeno končno stališče, je ustavev postopka s pritožbo zadnja faza postopka: ne sledi ji noben drug akt, zoper katerega bi bilo mogoče vložiti ničnostno tožbo.³⁹

116. Menim, da lahko ti razlogi prav tako veljajo za ustavev postopka s pritožbo v okviru postopka, ki velja za področje državnih pomoči.

36 – Sodba z dne 22. junija 2000 v zadevi Nizozemska proti Komisiji (C-147/96, Recueil, str. I-4723, točka 25, in navedena sodna praksa). Za nedavno uporabo glej sklep z dne 21. junija 2007 v zadevi Finska proti Komisiji (C-163/06 P, ZOdl., str. I-5127, točka 40).

37 – Zgoraj navedena sodba Nizozemska proti Komisiji, točka 27.

38 – C-39/93 P, Recueil, str. I-2681.

39 – Točki 27 in 28.

117. Prvič, v okviru tega postopka lahko posameznik pri Komisiji vloži pritožbo in ta je pristojna za ugotavljanje kršitve in njenega sankcioniranja, če se izkaže, da je sporni ukrep dejansko državna pomoč, ki ni združljiva s skupnim trgom.

118. Dalje, kadar Komisija ustavi postopek s pritožbo o domnevni državni pomoči, nujno sprejme akt, ki ima pravne učinke, tako da je na podlagi te ustavitve končan predhodni postopek preučitve, ki ga je morala začeti na podlagi te pritožbe v skladu s sodno prakso in členom 10 Uredbe št. 659/1999.

119. Nazadnje, zdi se, da je ustavitev postopka s pritožbo glede domnevne državne pomoči, kot jo je vložila pritožnica, zadnja faza predhodne preiskave, uvedene na podlagi te pritožbe. Tej ustavitvi in ustavitvi postopka s pritožbo na podlagi člena 82 ES ne sledi noben drug akt, ki bi bil lahko predmet ničnostne tožbe.

120. Dejstvo, da je mogoče navedeno ustavitev ponovno preučiti, če tožeča stranka predloži nove dokaze, ne nasprotuje tej analizi, ker je ob neobstoju teh dokazov predhodna preiskava dejansko končana.

121. Menim, da je treba glede na razloge, zaradi katerih je Sodišče ustavitvi postopka s pritožbo na podlagi člena 82 ES priznalo naravo izpodbojnega akta, ustavitev postopka s pritožbo glede domnevne državne pomoči obravnavati enako.

122. Menim, da je ta analiza toliko bolj utemeljena, saj ima Komisija izključno pristojnost na področju državnih pomoči, te pa so načeloma prepovedane. Videli smo, da je sodna praksa iz tega sklepala, da mora ta institucija skrbno preučiti vsako pritožbo, če bi se sporni ukrep izkazal za pomoč, ki je ali bi lahko bila v nasprotju s skupnim trgom. Opozoril sem, da se te obveznosti nanašajo na zagotovitev, da se ne sme izvesti nobena pomoč, ki je v nasprotju s skupnim trgom.

123. Iz tega izhaja, da je Komisija s tem, da se je odločila ustaviti postopek s pritožbo, nujno ocenila, da ni bilo treba začeti formalnega postopka preiskave niti sprejeti ene od dveh drugih odločb iz člena 4 Uredbe 659/1999.

124. Poleg tega se zato, da bi navedeni ustavitvi postopka odvzeli značilnost odločbe, ne bi mogli sklicevati na dejstvo, da ustavitev postopka ni bila formalizirana z odločbo, posredovano zadevni državi članici, ob kršitvi predpisov člena 25 te uredbe. Ta opredelitev mora biti odvisna le od vsebine preučevanega

akta in ne od spoštovanja obveznosti v zvezi z njegovim posredovanjem s strani Komisije.

125. Nazadnje menim, da gre priznanje narave odločbe ustavitvi postopka s pritožbo glede domnevne državne pomoči v smeri sodne prakse v zvezi s pravicami pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči.

3. Sodna praksa v zvezi s pravicami pritožnikov v okviru postopka nadzora državnih pomoči

126. Kot smo videli, kadar Komisija, ne da bi začela formalni postopek preiskave, meni, da ukrep, ki ga očita pritožnik, ni pomoč ali je pomoč, ki je združljiva s skupnim trgov, je ta pritožnik, če je „zadevna“ stranka v smislu člena 88(2) ES, upravičen izpodbijati to odločbo pred sodiščem Skupnosti z namenom varstva svojih procesnih pravic.⁴⁰ Ta pravica do tožbe, ki izhaja iz sodb Cook proti Komisiji⁴¹ in Matra proti Komisiji⁴², je bila od izdaje teh sodb naprej vedno potrjena.

40 – Zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Sytraval in Brink's France, točka 40, in Komisija proti Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, točka 35.

41 – Sodba z dne 19. maja 1993 (C-198/91, Recueil, str. I-2487).

42 – Sodba z dne 15. junija 1993 (C-225/91, Recueil, str. I-3203).

127. Zato je Sodišče z uvedbo tega pravnega sredstva želelo, da so procesne pravice, ki jih zagotavlja člen 88(2) ES, predmet posebnega varstva in so lahko predmet sodnega nadzora. Sodišče je z razširitvijo dostopa do sodišč Skupnosti tudi okrepilo nadzor učinkovite uporabe prava na področju državnih pomoči, s tem ko je konkurentu – tudi morebitnemu – upravičenca spornega ukrepa, omogočilo, da izpodbija presojo Komisije, da združljivost tega ukrepa s Pogodbo ni povzročala resnejših težav.

128. Učinki te sodne prakse naj bi bili močno oslabljeni, če pritožnik z ničnostno tožbo ne bi mogel izpodbijati tudi ustavitve postopka na podlagi njegove pritožbe.

129. Za pritožnika ima namreč ustavitve postopka posledice, primerljive s posledicami odločbe, s katero je ugotovljeno, da je sporni ukrep pomoč, ki je združljiva s skupnim trgov, ali da celo ni pomoč. Omogoča nadaljevanje izvajanja takega ukrepa ali njegovih posledic, ne da bi pritožnik lahko predložil stališča Komisiji.

130. Skladnost sistema, ki ga je vzpostavila sodna praksa v zvezi z varstvom procesnih pravic, zato po mojem mnenju zahteva, da mora biti pritožniku omogočeno, da lahko izpodbija tudi presojo Komisije, da dokazi, ki jih ima, ne zadostujejo za začetek formalnega

postopka preiskave. Poleg tega, pomen sodnega nadzora učinkovite uporabe prava Skupnosti v tem primeru ni nič manjši, kot če bi Komisija sprejela odločbo o opredelitvi ukrepa oziroma njegovi združljivosti s Pogodbo.

131. Na podlagi tega menim, je treba ustavitev postopka s pritožbo, kot odločbe, sprejete na podlagi člena 4(2) in (3) Uredbe št. 659/1999, šteti za izpodbojni akt, tako da je omogočeno spoštovanje procesnih pravic pritožnika, ki mu jih zagotavlja člen 88(2) ES.

132. Sodišče prve stopnje pa je v izpodbijanem sklepu v nasprotju s to analizo presodilo, da neizpodbojnost te ustavitve postopka ne more upravičencem onemogočiti dostopa do sodišč Skupnosti, če lahko pritožnik predloži dodatne podatke za utemeljitev pritožbe. Sodišče prve stopnje je navedlo, da bi morala Komisija, če bi bili ti podatki zadovoljivi, sprejeti stališče o zadevnem državnem ukrepu s sprejetjem ene od odločb iz člena 4 Uredbe št. 659/1999 in tako pritožniku omogočiti, da vloži ničnostno tožbo na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES. Sodišče prve stopnje je poleg tega navedlo, da ima pritožnik tudi možnost vložiti tožbo zaradi nedelovanja na podlagi člena 232, tretji odstavek, ES⁴³.

43 – Točka 31 izpodbijanega sklepa.

133. Menim, da ta analiza ni prepričljiva. Možnost pritožnika, da predloži Komisiji dodatne dokaze, in trditev, da bi morala ta zato sprejeti odločbo, če bi bili ti podatki zadostni, ne zagotavljata enakega varstva, ker gre pri obravnavanem vprašanju v tej zadevi za sodni nadzor presoje Komisije o tem, ali so podatki, ki jih ima, zadostni ali ne.

134. Poleg tega varstva procesnih pravic pritožnika, če se Komisija odloči, da bo ustavila postopek s pritožbo, ni mogoče uveljavljati s tožbo zaradi nedelovanja.

135. Kot smo videli, mora biti Komisiji v okviru postopka nadzora državnih pomoči priznana pravica, da takrat, kadar je nanjo naslovljena pritožba, ustavi postopek s to pritožbo, če meni, da nima zadostnih dokazov za sprejetje druge odločbe iz člena 4 Uredbe št. 659/1999, čeprav ta možnost ni izrecno določena.

136. Ustavitev postopka s pritožbo je torej sprejetje stališča, s katerim je dokončno končan postopek preiskave te pritožbe.

137. V teh okoliščinah tožba zaradi nedelovanja ni ustrezno pravno sredstvo zoper tako ustavev postopka. V sistemu pravnih sredstev, predvidenih v pravu Skupnosti, je namen tožbe zaradi nedelovanja, da se po sodni poti ugotovi opustitev delovanja institucije Skupnosti, kadar je ta opustitev v nasprotju s Pogodbo.⁴⁴ Če priznamo, da je ustavev postopka s pritožbo sprejetje stališča, ki je dopustno v okviru postopka nadzora državnih pomoči, potem tožba zaradi nedelovanja proti taki ustavitvi postopka ni dopustna.⁴⁵ Povedano drugače, Sodišče prve stopnje ne more odločiti, da je ustavev postopka s pritožbo sprejetje stališča, ki je v skladu z Uredbo št. 659/1999, in obenem meniti, da je ta ustavev postopka opustitev delovanja, zoper katero je mogoče vložiti tožbo zaradi nedelovanja.

138. V zvezi s tem poudarjam, da v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Air One proti Komisiji, postopek s pritožbo ni bil ustavljen in se je pritožba preiskovala. Komisija je pritožbo posredovala italijanskim organom in jim določila rok za odgovor nanjo. Ko je družba Air One to institucijo na podlagi člena 232 ES uradno pozvala, naj sprejme stališče, ta rok še ni potekel.

139. Glede na vse te ugotovitve menim, da je ustavev postopka s pritožbo, ki jo je vložila

pritožnica, s strani Komisije, izpodbojni akt. Pritožba je torej utemeljena in je treba zato izpodbijati sklep razveljaviti.

V – Posledice razveljavitve

140. V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča, lahko to v primeru razveljavitve odločitve Sodišča prve stopnje samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.

141. Komisija se za utemeljitev ugovora nedopustnosti ničnostne tožbe Athinaiki Techniki, ki se nanaša na nepravčasnost tožbe, sklicuje na drugi razlog.

142. Menim, da ima Sodišče vse potrebne dokaze, da lahko odloči o tem razlogu.

44 – Sodba z dne 24. novembra 1992 v združenih zadevah Buckl in drugi proti Komisiji (C-15/91 in C-108/91, Recueil, str. I-6061, točka 14).

45 – Glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 1979 v zadevi GEMA proti Komisiji (125/78, Recueil, str. 3173, točka 21).

A – *Trditve strank*

143. Komisija opozarja, da je sodno tajništvo Sodišča prve stopnje pritožnico v dopisu z dne 1. marca 2005 obvestilo, da se je kot datum vložitve tožbe upošteval datum vložitve izvirnika, to je 18. februar 2005, ker prepis, ki je prispel prek telefaksa 11. februarja 2005, ni bil enak prepisu tega izvirnika, kot se je izkazalo iz primerjave podpisov na obeh dokumentih.

144. Komisija je ob intervenciji Athens Resort Casino iz tega sklepala, da je bila tožba vložena zunaj roka dveh mesecev in desetih dni, ker je ta rok začel teči od prejema dopisa z dne 2. decembra 2004, to je najpozneje od 6. decembra 2004.

145. Komisija in Athens Resort Casino prav tako navajata, da je pritožnica posredno priznala, da je tožbo vložila zunaj roka, s tem ko je sodno tajništvo z dopisom z dne 16. marca 2005 zaprosila, naj upošteva prepis tožbe, ki je prispel v sodno tajništvo po telefaksu 11. februarja 2005.

146. Pritožnica prereka trditve o nepravočasnosti svoje tožbe, ker mora v skladu s sodno prakso tista stranka, ki se sklicuje na nepravočasnost tožbe, predložiti dokaz o datumu, ko je bil vročen izpodbijani akt. Komisija naj

v tej zadevi ne bi izkazala, kdaj je nastopila seznanitev z izpodbijanim aktom.

B – *Presoja*

147. V nasprotju s trditvami Komisije menim, da tožbe pritožnice ni mogoče razglasiti za nedopustno, ker naj bi bila vložena po preteku roka, določenega za to. To analizo bom utemeljil z naslednjimi preudarki.

148. Ni sporno, da mora posameznik v skladu s členom 230, peti odstavek, ES ničnostno tožbo zoper odločbo, ki ni naslovljena nanj, glede na posamezni primer vložiti v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je zanj zvedel. Poleg tega se v skladu s členom 102(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje procesni roki zaradi oddaljenosti podaljšajo za enkratno obdobje desetih dni.

149. Ker odločba o ustavitvi postopka s pritožbo s strani Komisije ni bila objavljena, Athinaiki Techniki pa o tem tudi ni bila uradno obveščena, ampak je bila o tem preprosto seznanjena z dopisom z dne 2. decembra 2004, je treba odgovoriti na vprašanje, ali je bila ničnostna tožba vložena

v dveh mesecih in desetih dneh od prejema tega dopisa.

150. Komisija svoje trditve utemeljuje z naslednjim, in sicer, na eni strani, dopis z dne 2. decembra 2004, ki je sprožil tek roka za tožbo, naj bi bil vročen najpozneje 6. decembra 2004 in, na drugi strani, tožba naj bi bila vložena šele 18. februarja 2005, ker naj vloge, poslane po telefaksu 11. februarja 2005, ne bi bilo mogoče upoštevati.

151. Menim, da nobene od teh dveh trditev ni mogoče sprejeti.

152. Prvič, menim, da je treba za določitev datuma vložitve tožbe upoštevati prepis tožbe, ki je v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje prispel po telefaksu 11. februarja 2005.

153. Opozoriti je treba, da je treba v skladu s členom 21 Statuta Sodišča sodišču Skupnosti zadevo predložiti s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika, pri čemer mora tožba vsebovati več podatkov, k njej pa mora biti priloženih več dokumentov.

154. V skladu s členom 43(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje mora izvirnik vsakega procesnega akta podpisati zastopnik ali odvetnik stranke. V odstavku 3 istega člena je določeno, da se pri računanju procesnih rokov upošteva le datum vložitve v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje.

155. V členu 43(6) navedenega poslovnika je določena možnost posredovanja vloge navedenemu sodnemu tajništvu z drugimi tehničnimi sredstvi sporočanja. V njem je določeno:

„Brez poseganja v določbe odstavkov od 1 do 5 se šteje dan, ko sodno tajništvo po telefaksu ali s katerim drugim tehničnim sredstvom sporočanja, ki je na voljo Sodišču prve stopnje, prejme prepis podpisanega izvirnika procesnega akta, [...] za datum vložitve akta le pod pogojem, da je podpisani izvirnik akta, ki so mu priloženi priloge in prepisi iz drugega pododstavka odstavka 1 zgoraj, vloženi v sodnem tajništvu najpozneje deset dni pozneje. Člen 102(2) se ne uporablja za ta desetdnevni rok.“

156. V členu 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje je torej določeno, da je prejem prepisa vloge po telefaksu s strani sodnega tajništva Sodišča prve stopnje enak vložitvi izvirnika vloge, pod pogojem da je ta izvirnik dejansko vloženi v desetih dneh.

157. Poleg tega, spoštovanje tega pogoja logično pomeni, da mora biti prepis, naslovljen na sodno tajništvo Sodišča prve stopnje po telefaksu, skladen prepis izvirnika, ki je vložen pozneje. Zato mora biti prepis, poslan po telefaksu, preslikan izvirnik in ne dokument z isto vsebino, vendar z drugačno obliko.

158. Te zahteve so zelo jasno navedene v Praktičnih navodilih za stranke.⁴⁶ V točki I A, odstavka 2 in 3, teh navodil je določeno:

„V primeru pošiljanja po elektronski pošti se sprejme samo ena optično preslikana kopija podpisanega izvirnika. Datoteka, ki je samo v elektronski obliki ali ki vsebuje elektronski podpis ali faksimile računalniškega podpisa, ne izpolnjuje pogojev iz člena 43(6) Poslovnika. [...]

[...]

Vloga, vložena po telefaksu ali elektronski pošti, šteje za pravočasno, če sodno tajništvo prejme podpisan izvirnik tako vložene vloge najpozneje v roku desetih dni, kot to določa

člen 43(6) Poslovnika. Podpisan izvirnik je treba poslati brez odlašanja, nemudoma po tem, ko je bil poslan prepis, ne da bi bili vanj vneseni kakršni koli popravki ali spremembe. V primeru razhajanj med podpisanim izvirnikom in predhodno vloženim prepisom se bo upošteval dan vložitve podpisanega izvirnika.“

159. V skladu s členom 7(1) Navodil sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje⁴⁷ mora za spoštovanje teh zahtev skrbeti sodni tajnik Sodišča prve stopnje.

160. Sodni tajnik Sodišča prve stopnje je v tej zadevi menil, da izvod vloge, ki je v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje prispela po telefaksu 11. februarja 2005, ni bil popolnoma enak prepis izvirnika, ki je bil vložen 18. februarja 2005, ker podpis na zadnji strani tega izvoda ni bil na povsem enakem mestu kot podpis na izvirniku.

161. Odvetnik tožeče stranke je v dopisu z dne 16. marca 2005 pojasnil, da je ta razlika nastala zato, ker je bila zadnja stran izvirnika med pošiljanjem po telefaksu poškodovana, tako da jo je bilo treba nadomestiti. Ni sporno, da se različica tožbe, prejeta

46 – UL 2007, L 232, str. 7. Ta navodila je mogoče poiskati tudi na spletni strani: http://curia.europa.eu/fr/instit/txtdocfr/index_tpi.htm.

47 – UL 2007, L 232, str. 1. Ta navodila je mogoče poiskati tudi na spletni strani: http://curia.europa.eu/fr/instit/txtdocfr/index_tpi.htm.

11. februarja 2005, od izvirnika razlikuje le po tem, da se odvetnikov podpis na zadnji strani nahaja na različnem mestu.

162. V nasprotju s trditvami Komisije in Athens Resort Casino menim, da je treba pogoj istovetnosti prepisa, poslanega po telefaksu, z izvirnikom tožbe, vloženim v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje, ki izhaja iz člena 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje, šteti za izpolnjenega.

163. Obseg tega pogoja je treba po mojem mnenju presojati na podlagi njegovih dveh ciljev, vsebinskega in formalnega.

164. Z vsebinskega vidika je namen navedenega pogoja zagotoviti, da možnost predložitve zadeve sodišču Skupnosti z enim izmed novih sredstev sporočanja, ki so določena v členu 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje, ne ogrozi zavezujočih procesnih rokov niti zahtev po pravni varnosti in enakosti med posamezniki, ki naj bi jih navedeni roki zagotavljali. Ni namreč sporno, da je namen navedenih rokov in njihove stroge uporabe zagotavljanje pravne varnosti in preprečevanje kakršnekoli diskriminacije ali samovoljnega obravnavanja pri delovanju sodnega organa.⁴⁸

⁴⁸ – Glej zlasti sklep z dne 8. novembra 2007 v zadevi Belgija proti Komisiji (C-242/07 P, ZOdl., str. I-9757, točka 16, in navedena sodna praksa).

165. Člen 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje torej tožeči stranki omogoča, da pošlje tožbo sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje po telefaksu v roku dveh mesecev in desetih dni, ne da bi zaradi te možnosti dejansko imela dodaten rok za izboljšanje tožbe ali njeno kakršnokoli spremembo.

166. Pogoj istovetnosti prepisa, poslanega po telefaksu, z izvirnikom tožbe, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, se s formalnega vidika nanaša na omogočanje sodnemu tajništvu, da ob prejemu izvirnika tožbe s hitrim in površnim pregledom preveri njegovo popolno skladnost s prepisom, poslanim po telefaksu, ne da bi pri tem preverjalo njuno vsebino.

167. Vendar menim, da v tej zadevi preprost premik mesta podpisov na prepisu, poslanem po telefaksu, v primerjavi z izvirnikom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, ne ogroža nobenega od obeh ciljev tega pogoja.

168. Na eni strani, to razhajanje ne vpliva na vsebino tožbe, ki je bila posredovana v roku za vložitev tožbe. Na drugi strani, ne gre za spremembo, ki bi vplivala na natipkano vsebino dokumenta in ki bi povzročila dvome glede istovetnosti obeh dokumentov ter od sodnega tajništva Sodišča prve stopnje zahtevala, naj podrobno preveri vsako stran dokumenta. Preprost premik mesta podpisa na

zadnji strani izvirnika tožbe ni bil tak, da bi lahko povzročil dvome glede celotne tožbe.

ugotovljeno, da je tožeča stranka že izvedela zanj.⁵⁰

169. V teh okoliščinah menim, da pritožnica ni kršila določb člena 43(6) Poslovnika Sodišča prve stopnje in da je za določitev dneva vložitve tožbe treba upoštevati 11. februar 2005, ko je bil po telefaksu poslan prepis tožbe. Ker je bila tožba vložena v dveh mesecih in desetih dneh od 2. decembra 2004, je dopustna, ne glede na datum, ko je pritožnica prejela dopis Komisije z dne 2. decembra 2004.

170. Drugič, menim, da rok dveh mesecev in desetih dni za vložitev tožbe ni mogel začeti teči najpozneje 6. decembra 2004, kot zatrjuje Komisija.

171. Iz sodne prakse izhaja, da mora dan začetka teka roka dokazati stranka, ki se sklicuje na nepravčasnost tožbe.⁴⁹ Iz nje tudi izhaja, da kadar ni mogoče z gotovostjo določiti dneva, ko je tožeča stranka izvedela za natančno vsebino in razloge akta, ki ga izpodbija, če ta akt ni bil objavljen niti uradno sporočen, je treba šteti, da je rok za vložitev tožbe začel teči najpozneje takrat, ko je

172. Videli smo, da v obravnavani zadevi dopis z dne 2. decembra 2004, s katerim je bila pritožnica obveščena o ustavitvi postopka z njeno pritožbo, tej ni bil poslan s priporočeno pošiljko s povratnico. Datum, ko je dejansko prejela ta dopis, ni znan in ga je iz dopisa pritožnice sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 2005 težko natančno ugotoviti.

173. Zato je ničnostna tožba, ki jo je vložila Athinaiki Techniki, dopustna tudi ob predpostavki, da se mora za dan vložitve tožbe šteti 18. februar 2005.

174. Glede na te ugotovitve menim, da je treba ugovor nedopustnosti tožbe, ki ga je vložila Komisija, zavrniti.

175. Sodišču tudi predlagam, naj zadevo vrne Sodišču prve stopnje, da bo odločilo o predlogih Athinaiki Techniki za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 2. junija 2004 o ustavitvi postopka s pritožbo, in pridrži odločitev o stroških.⁵¹

49 – Sodba Sodišča z dne 11. maja 1989 v združenih zadevah Maurissen in Union syndicale proti Računskemu sodišču (193/87 in 194/87, Recueil, str. 1045, točka 46) in sklep Sodišča prve stopnje z dne 13. aprila 2000 v zadevi GAL Penisola Sorrentina proti Komisiji (T-263/97, Recueil, str. II-2041, točka 47).

50 – Sodba z dne 10. januarja 2002 v zadevi Plant in drugi proti Komisiji in South Wales Small Mines (C-480/99 P, Recueil, str. I-265, točka 49).

51 – Glej glede stroškov sodbo z dne 15. maja 2003 v zadevi Pitsiorlas proti Svetu in BCE (C-193/01 P, Recueil, str. I-4837).

VI – Predlog

176. Glede na zgoraj navedene ugotovitve Sodišču predlagam, naj:

- razveljavi Sklep Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 26. septembra 2006 v zadevi AthinaĀki Techniki proti Komisiji, T-94/05;

- zavrne ugovor nedopustnosti, na katerega se pred Sodiščem prve stopnje Evropskih skupnosti sklicuje Komisija Evropskih skupnosti, kot neutemeljenega;

- vrne zadevo Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti, da bo to odloĀilo o predlogih AthinaĀki Techniki AE za razglasitev niĀnosti odloĀbe Komisije z dne 2. junija 2004 o ustavitvi postopka z njeno pritoĀbo;

- pridrĀi odloĀitev o stroških.